

Publicerad 2020-10-04 03:52 av Nicke Pistol

Panikångestens hiss.

Osannolikhetsdagar

Utan sans eller trovärdighet

Ångestsvettningar

Av skräck och terror

Känslan av värdelösheten

Av tron att inte vara önskad eller välkommen.

Ett liv i ingenmanslandets självhat

Lusten som inte längre lyfter upp

Snarare tynger ner, till den doften av jord och mögel

Som tränger in i varje por

Som tvingar fram smaken av spyor.

Inget mer som lockar

Inget som ger en förhoppning

Likt en skogsbrand utan kontroll

Rök och aska

Gaserna av gift.

Ett landskap likt en hadestillvaro

En himmel färgad av levrat blod

Lavaflod som slukar och förgör

Varje ben i kroppen

Varje cell i mina lungor.

Ingenting är rationellt tänkande

Katastrofkänslan som förlamar mina muskler

Tanken att detta mående är absurt

Finns där men når inte fram

Lugnar inte mitt hjärtas slag.

Och ändå hårdar jag ut

Transpirerar och renar mitt blod

Lugnar min pulsfaktor

Min inre atmosfär.

Syret är lätt. Syret är rent.

Mitt liv går vidare

Mitt liv är helt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nicke Pistol med Poeter.se id #140828 innehar upphovsrätten